

AANTEKENINGEN.

1) Vgl. Dr. H. STEINTHAL. Geschichte der Sprachwissenschaft bei den Griechen und Römern. Berlin 1863; 2de druk 1891.

2) WILHELM WUNDT. Völkerpsychologie. Erster Band; zwei Theile (met register). Leipzig, Engelmann, 1900. Tweede druk 1904.

Van de zijde der taalwetenschap maakte tegen dit werk bedenking: DELBRÜCK, in zijn boek: Grundfragen der Sprachforschung. Straatsburg, Trübner 1901.

Nog in hetzelfde jaar antwoordde Wundt in zijn boek: Sprachgeschichte und Sprachpsychologie. Leipzig, Engelmann, 1901.

Vergelijk verder: K. BRUCHMANN in de Berliner Philologische Wochenschrift 1902, no. 3, 4 en 5.

L. SÜTTERLIN. Das Wesen der sprachlichen Gebilde. Heidelberg, Winter, 1902.

J. VAN GINNEKEN. Principes de linguistique psychologique. Paris, Rivière, 1907.

Dit werk heb ik eerst kunnen raadplegen, nadat ik mijne rede reeds geschreven had.

CH. ALBERT SECHÉHAYE. Programme et méthodes de la linguistique théorique. Psychologie du langage. Paris, Champion, 1908.

3) Vgl. WALDE. Lateinisches etymologisches Wörterbuch. Heidelberg, Winter, 1906, sub voce *verbum*. KLUGE. Etymologisches Wörterbuch der deutschen Sprache. Straszburg, Trübner, 5te Aufl. 1894, sub voce *Wort*. KLUGE wil, als ik hem wél begrijp, *woord* wel gelijk stellen met *verbum*, maar niet afleiden van denzelfden wortel, dien men in het Gr. *λόγος, λόγια* vindt. BRUGMANN echter in zijne Griechische Grammatik, 3te Aufl., München, 1900, blz. 39 en SOMMER, Handbuch der Lateinischen Laut- und Formenlehre, Heidelberg, Winter, 1902, blz. 195 doen dat wel, evenals Walde.